

ת"פ 9970/06/21 - מדינת ישראל נגד ניסן מטרי

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 9970-06-21 מדינת ישראל נ' מטרי

כבוד השופט טל ענר	בפני
המאשימה	בעניין:
נגד	
הנאשם	
ניסן מטרי	
ע"י עו"ד עידן שני	

גזר דין

רקע עובדתי

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בפציעה. עבירה לפי סעיף 334 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
2. ביום 16.2.2019, סמוך לשעה 18:30 בחניון סינמה סיטי בראשון לציון, התגלע סכסוך כביש בין הנאשם, שהיה ברכבו עם אשתו וילדיו הקטינים, לבין המתלונן. באותן נסיבות, בעת שנסע הנאשם לאחור, התקפלה מראת צד שמאל ברכבו של המתלונן. המתלונן יצא מרכבו ודפק בחוזקה על החלון האחורי של רכב הנאשם בכדי לבקש את פרטיו. אז, משסבר הנאשם שהמתלונן מנסה לפתוח את דלת הרכב, יצא מרכבו, הכה את המתלונן במכת אגרוף באוזנו ובעט בו. בהמשך השליך הנאשם לעבר המתלונן את מכשיר הטלפון שלו שנפל ואמר לו: "אם לא תלך תקבל מכות".
3. כתוצאה ממעשי הנאשם נפצע המתלונן באוזנו, ניגר ממנה דם ונגרם "חתך חצי מעגלי 1 ס"מ לתוך התעלה עם הפשלה של העור וחשיפה של הסחוס". הפציעה הצריכה טיפול רפואי, לרבות תפרים.

תסקיר שירות המבחן

4. טרם הטיעונים לעונש הוכן תסקיר של שירות המבחן. התסקיר מתאר את אורחותיו של הנאשם, אדם נורמטיבי ומסור למשפחתו, עובד בעסק משפחתי. שירות המבחן התרשם כי אין לנאשם דפוסי התנהגות אלימים

וכי האירוע נשוא כתב האישום חריג מאוד עבורו. בהתייחסות לאירוע תיאר שירות המבחן את תחושת האשם והחרטה של הנאשם, את האמפתיה שלו כלפי המתלונן ואת נכונותו לפצותו. התסקיר מתאר את השפעת האירוע על הנאשם ומשפחתו. בסיכום התרשם שירות המבחן שהסיכון להישנות אלימות ע"י הנאשם - נמוך, והומלץ להעמידו במבחן, לבטל את הרשעתו בדין ולהטיל צו של"צ בהיקף 300 שעות.

טיעוני הצדדים

5. בטיעונה לעונש עמדה המאשימה על הפגיעה בשלמות גופו ובטחונו של המתלונן ועל חומרת החבלה שנגרמה לו. המאשימה הגדירה את האירוע כ"סכסוך כביש מכוער במסגרתו תקף את המתלונן על דבר של מה בכך". בהתבסס על פסיקה טענה המאשימה כי מתחם הענישה ההולם בענייננו נע בין 9 חודשי מאסר ל-20 חודשים לצד ענישה נלווית ופיצוי משמעותי למתלונן. לאור הודאת הנאשם, עברו הנקי והתסקיר החיובי שהוגש עתרה התביעה לגזור על הנאשם תשעה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית. בהתייחס להמלצת שירות המבחן להימנע מהרשעת הנאשם טענה המשיבה כי לא מתקיימים בתיק דנן הקריטריונים הנדרשים לאימוץ המלצה זו.

6. בא כוח הנאשם הצביע על הזמן הרב שחלף מביצוע העבירה והדגיש כי מדובר באירוע יחיד וחריג לחלוטין בנוף חייו של הנאשם, אזרח נורמטיבי מן המניין (שירת בעבר בכוחות הביטחון). הסניגור הצביע על ייחודיות האירוע ובפרט על חלקו של המתלונן באירוע, שנהג בתוקפנות, חסם את נתיב הנסיעה ודפק על חלון הרכב, כשהנאשם סבור שנשקפת סכנה לו ולילדיו ושהמתלונן מנסה להיכנס לרכב. לאור הנסיבות המיוחדות, הקרובות להגנה עצמית, ביקש הסניגור לאבחן את המקרה ממקרים טיפוסיים של "אלימות כביש". הסניגור הפנה לתסקיר שירות המבחן ולהמלצות. בשל ייחודיות האירוע, מניעי הנאשם ומידת אשמתו טוען הסניגור כי מתחם הענישה מתחיל ממאסר מותנה, ומכל מקום עותר - לאור המלצות התסקיר - להימנע מהרשעת הנאשם, להטיל עליו צו של"צ ולהעמידו במבחן.

7. הנאשם בדברו האחרון הביע צער וחרטה על האירוע, חזר על כך שפעל מתוך דאגה למשפחתו באותו רגע, וסיפר על הנזק והכאב שהסב האירוע וההליך הפלילי לו ולמשפחתו.

דין

8. בהתאם להוראות החוק יש לעצב את מתחם העונש בהתאם לעיקרון המנחה - הלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

9. בענייננו נפגעו ביטחונו האישי ושלמות גופו של המתלונן. נוכח חומרת הפגיעה והטיפול הרפואי לו נזקק ניתן לומר כי מידת הפגיעה באינטרסים מוגנים אלה - ממשית. צודקת המאשימה בדברי הגינוי שלה נגד אלימות

ככלל ו"אלימות כביש" בפרט. עם זאת, בבואנו לבחון כמצוות המחוקק את "חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם" יש להישמר מהכללות ולא להסתפק בסיווג האירוע בקטגוריה הכללית של "סכסוכי כביש" ועל פי חומרת התוצאה (שאינו מקל בה ראש), אלא לדקדק ולבחון את מידת האשם האישית של הנאשם הספציפי, את מניעיו והתנהגותו בהקשר המיוחד של האירוע.

10. בדיקה זו מעלה שהנאשם פעל מתוך תחושת איום, כשסבר שהמתלונן מנסה לפתוח את דלת רכבו ולפגוע בו או במשפחתו. הדברים אינם מגיעים עד כדי הגנה עצמית, וברור כי מוטב אם היה הנאשם נסוג מן המקום ונמנע מכל עימות פיזי, אך מעובדות כתב האישום המתוקן, מהאמור בתסקיר ומהופעת הנאשם בפניי, התרשמתי כי אין מדובר ב"בריון כביש" חמום מוח שפעל בהתרסה או בתכנון, או במי שדרכו לפתור חילוקי דעות באופן אלים, אלא באדם מן היישוב, שברגע של לחץ ותחושת איום פעל שלא כדין באופן פסול, ולמרבה הצער גרם לתוצאה קשה.

11. השילוב של חוסר תכנון, הימצאות תחת לחץ ואיום (גם אם אין הוא מגיע עד כדי הגנה עצמית) וחלקו של נפגע העבירה שהיה הראשון לפעול באופן מאיים - כל אלה ממתנים את מידת אשמו של הנאשם ומצדיקים עיצוב מתחם ענישה מקל יותר מהמתחמים הטיפוסיים לעבירות אלימות במהלך סכסוכי כביש.

12. רמת הענישה בעבירות אלימות, לרבות אלימות בסכסוכי כביש מגוונת מאוד, ותלויה בנסיבות המיוחדות לכל אירוע. אתיחס תחילה לפסיקה אליה הופנית על ידי המאשימה.

13. בבת"פ (שלום נתניה) 33971-12-20 **מדינת ישראל נ' בניטה** (גז"ד מיום 14.3.21) אליו הופנית על ידי התובעת נקבע מתחם ענישה של 9-20 חודשי מאסר, אולם באותו מקרה הנאשם הוא זה שנהג ראשון באלימות, הכניס את פלג גופו העליון לרכב המתלונן, הכה אותו בין השאר במקל שהוציא מרכבו, קפץ על מכסה המנוע, ולא הפסיק לתקוף ולאיים בחריפות במשך זמן ממושך גם כשעוברי אורח ניסו להתערב ואף לאחר הגעת השוטרים. מאידך יש לציין שבאותו מקרה לא נגרמו למתלונן חבלות.

14. הופנית על ידי המאשימה גם לת"פ (שלום ירושלים) 21338-11-15 **מדינת ישראל נ' סופיר** (9.2.20) בו נקבע מתחם של "מספר חודשי מאסר בעבודות שירות" ועד 18 חודשי מאסר. גם מקרה זה חמור יותר להשקפתי מעניינו של הנאשם שבפניי שכן שם בוצעה התקיפה בצוותא והנאשם יחד עם אחר התנפלו על המתלונן מבלי שהיה לו חלק כלשהו בהתלקחות האלימות.

15. ועוד הפנתה המאשימה לת"פ (שלום רמלה) 11051-01-16 **מדינת ישראל נ' אלוחידי** (12.9.17) בו נקבע מתחם ענישה של 8 עד 30 חודשים. במקרה זה דובר על תקיפה אלימה, סתמית של עובד מאפיה על ידי לקוח - ללא כל סיבה או פרובוקציה. איני מוצא דמיון רב בין פרשה זו לבין המקרה שבפניי לא במישור המניע, לא בנסיבות ולא בתוצאה.

16. לבסוף, הופנית לרע"פ 4968/14 **פייבושנקו נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 17.7.14). מעיון בפסק דין זה ובפסקי הדין של שתי הערכאות דלמטה עולה כי אין הוא רלוונטי כלל לענייננו שכן דובר באותה פרשה בתקיפה אלימה של בת זוג לשעבר ואין כל דמיון לנסיבות המקרה שבפניי.

17. לאחר עיון במאגרי הפסיקה מצאתי להפנות לפסקי הדין הבאים שמהווים לטעמי אינדיקציה טובה יותר למתחמי ענישה רלוונטיים לענייננו, כשהפרמטרים המרכזיים החשובים לעיצוב המתחם הם חבלות משמעותיות מחד, ומאידך מיתון ברמת האשם בשל חלקם של המתלוננים באירוע:

א. ת"פ (ראשל"צ) 21079-04-18 **מדינת ישראל נ' אביטו** (פורסם בנבו, 13.7.20): תקיפה על רקע סכסוך שכנים בה נגרם למתלונן שבר בכף היד. בית המשפט קבע למרות חומרת החבלה מתחם שתחתיתו בשבעה חודשי עבודות שירות בשים לב לחלקו של המתלונן, לפגיעה שנגרמה לנאשם ולפוטנציאל הפגיעה בקרובי משפחתו של הנאשם. נקבע כי יש לקבוע מתחם נמוך מהמתחם העונשי שהיה נקבע בנסיבות "רגילות", לולא היה למתלונן חלק בהסלמת האירוע.

ב. ת"פ (אילת) 44441-02-14 **מדינת ישראל נ' אברמוביץ'** (פורסם בנבו, 24.9.15): באותו מקרה, בו תקף הנאשם את המתלונן במכה בראשו באמצעות מגרפה וגרם לו לחתך מרוטש בקרקפת שהצריך תפרים, נקבע מתחם נמוך של 3 עד 15 חודשי מאסר, בשים לב לתחושת האיום של הנאשם וחלקו של המתלונן באירוע (באותו מקרה נראה כי הקרבה לסייג ההגנה העצמית היתה רבה יותר מבענייננו).

ג. ת"פ (מחוזי מרכז) 60475-06-15 **מדינת ישראל נ' קניאס** (פורסם בנבו, 3.11.16): דקירה במספריים שגרמה לשבר באצבע וחתך ביד. נקבע מתחם של 6 עד 30 חודשי מאסר, בשים לב בין היתר לחלקו של המתלונן בהתלקחות האירוע.

18. בשים לב לנסיבות המיוחדות הקשורות בביצוע העבירה, ובפרט לחלקו של המתלונן בהסלמת האירוע, לתחושת האיום של הנאשם, ומאידך לחומרת החבלה המחייבת לכלול במתחם הענישה רכיב גמולי, ובהתחשב ברמת הענישה הנוהגת - מצאתי לקבוע כי מתחם העונש ההולם בענייננו נע בין 4 חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות ועד 16 חודשי מאסר.

19. באשר לעתירת ההגנה לחרוג ממתחם הענישה מטעמי שיקום, עד כדי קבלת המלצת שירות המבחן לבטל את ההרשעה - דין עתירה זו להידחות. איני מתעלם מן האמור בתסקיר. אכן נראה כי מדובר באזרח נורמטיבי ואין חשש שיחזור על מעשיו. עם זאת, חומרת העבירה וטיב הנזקים שנגרמו למתלונן אינם מאפשרים להרחיק לכת עד כדי ביטול ההרשעה, מה גם ששירות המבחן עצמו ער לכך שלא עומד על הפרק נזק קונקרטי לנאשם מן ההרשעה, תנאי הכרחי על פי ההלכה הפסוקה להגעה לתוצאה החריגה של אי-הרשעה בדין. בעניין זה צודקת ב"כ המאשימה שלא ניתן לומר שהנאשם "השתקם", הואיל ומדובר במי שהיה נעדר דפוסים עברייניים מלכתחילה, ועל כן שיקומו העיתידי אינו נדרש ואין הצדקה לחרוג מהמתחם מטעם זה ולגזור את הדין "לפי

שיקולי שיקומו" כאמור בסעיף 40ד לחוק. מטעם הזה אין גם בכוונתי להעמידו במבחן.

20. התביעה ביקשה לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם שייקבע, ועל כן אין צורך להאריך בכך, אך אציין רק שעברו הנקי של הנאשם, היות האירוע חריג בנוף חייו, החרטה הכנה שהביע, האמפתיה לקורבן, התסקיר החיובי ושיקולי השיקום וכן התמשכות ההליך והנזק האישי והמשפחתי מעצם היותו של הנאשם נתון לראשונה בחייו בהליך פלילי - כל אלה בהצטברם מצדיקים גזירת עונש ברף התחתון של המתחם שקבעתי.

21. לאור האמור לעיל אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. **ארבעה חודשי מאסר בפועל. המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות** במפעל "המשקם" ברח' המלאכה 26 בחולון, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 20.12.2022. הנאשם יתייצב ביום 15.2.23 זה בשעה 8:00 במשרדי הממונה במפקדת מחוז מרכז של שב"ס. הנאשם מוזהר כי עליו לעמוד בתנאי ההעסקה ובדרישות הממונה, לרבות בדבר איסור צריכת אלכוהול, וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. **שלושה חודשי מאסר על תנאי**, שלא יעבור תוך 3 שנים מהיום עבירת אלימות מסוג עוון.

ג. **שישה חודשי מאסר על תנאי**, שלא יעבור תוך 3 שנים מהיום עבירת אלימות מסוג פשע.

ד. **פיצוי למתלון בסך 1,500 ₪**. הפיצוי ישולם תוך 30 יום ויועבר למתלון בהתאם לפרטים שיימסרו תוך 14 יום ע"י המאשימה על גבי טופס "פרטי ניזוק".

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

ניתן היום, ט"ו טבת תשפ"ג, 08 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.